

זהו רקע המאורעות האחרונים:

גולדה החליטה להפיל את ניכסון!

● גיוס טוטאלי של יהדות ארצות-הברית וכלי-התקשורת האמריקאיים הכפופים להשפעה יהודית (כל העיתונים החשובים, חלק ניכר מתחנות הטלוויזיה והרדיו) נגד מדיניות ממשלת ניכסון.

● ייפתחו כל ברוי ההיסטוריה המפוברקת, כמו כימי המערכה נגד המדענים הגרמניים במצריים, להזהיר בפני "שואה חדשה", וכו'.

● הודעות מדיניות של גולדה ועוזריה, שיש להם משמעות של הכרזת-מלחמה על ויליאם רוג'רס, ובעקיפין על ניכסון עצמו.

● אזהרה חמורה ביותר לאכא אבן וליצחק רבין, לנקוט מעתה בקו קיצוני ללא שום סטייה.

● התוצאות הראשונות של קו זה כבר נתגלו השבוע. יצחק רבין השמיע הכרזה תקיפה, הנוגדת לחלוטין את עמדתו הידועה. אבן חזר על עמדה זו בפגישותיו עם רוג'רס.

הכרעה גורלית נמזה במיטבתה של גולדה מאיר. הכרעה העלולה לגרור אחריה תוצאות בעלות מימדים היסטוריים: גולדה מאיר החליטה להפיל את הנשיא ניכסון.

למונע בחירת ניכסון מחדש!

החלטה זו, שאינה כה פנטסטית כפי שהיא נראית במבט ראשון, יש רקע כפול — אחד הנוגע לעתיד, ואחד הנוגע להווה. לגבי העתיד: אם ייבחר ריצ'ארד ניכסון מחדש בנובמבר 1972, צפויות לגולדה מאיר זמנשה דיון ארבע שנים קשות ביותר.

לפי החוקה האמריקאית המתוקנת, יכול נשיא לכהן רק במשך שתי תקופות כהונה רצופות. הדבר בא להבטיח חילופים אישיים בשלטון לפחות אחת לשמונה שנים. בתקופת-הכהונה השניה סטור הנשיא מכל דאגה לעתידו הפוליטי, מכיוון שממילא אינו יכול עוד להיבחר מחדש. כתוצאה מכך הוא יכול להתעלם מכל שיקול של קבור צות-לחץ, גושי-בוחרים והשפעות דומות.

השט העיקרי שיש לממשלת ישראל כלפי ממשלת ארצות-הברית הוא לחצם של מיליוני בוחרים יהודיים, המרוכזים במדינות החשובות ביותר של ארצות-הברית. בתקופת כהונתו השניה של נשיא, נעדם כוחו של שוט זה.

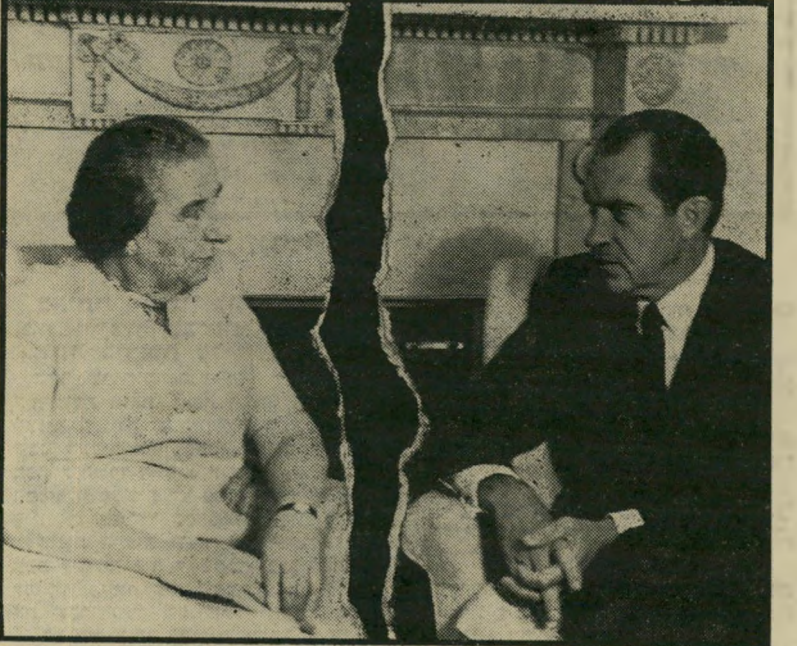
דעתו של ניכסון לגבי הסיכסוך הישראלי-ערבי ידועה. הוא היוזם האמיתי של מה שקרוי "תיכנית רוג'רס". הוא מאמין שהאינטרס האמריקאי והעולמי מחייב כפיית שלום על הצדדים ברוח תוכנית זו.

גולדה ויועציה משוכנעים שאם ייבחר ניכסון שנית, יכפה על ישראל והערבים שזום לפי נבולות ה-4 בינוי — דבר שגולדה ודיון מתנגדים לו באופן קיצוני.

אמברגו אמריקאי, איום טוביטי

אין ספק שאפילו גולדה מאיר מבינה שזהו קו מסוכן, ושם ייכשל — הוא עלול להביא אסון.

אם ייבחר ניכסון מחדש — יעמוד בראש ארצות-הברית בפעם הראשונה אדם שיהיה אז עויין ממש לממשלת ישראל.

עד לבחירות — יוחרפו כל הלחצים על ישראל. יהיה זה תהליך איטי, אך הרהר סכנות. בין השאר:

● לא תפעל ארצות-הברית נגד קבלת החלטות ברורות בעצרת האו"ם, שיגדירו את חובת ישראל לחזור לגבולות ה-4 בינוי תמורת שלום, ויביאו לבידוד גמור של ישראל במשפחת העמים.

● עולדה ברית-המועצות לחזור בקול רם על העיקרון שהשמיעה עד כה רק בשיחות בלתי-רשמיות — שבהיעדר יכולת האו"ם לכפות את החלטותיו על ישראל — רשאית ברית-המועצות לנקוט פעולה צבאית עצמאית למען הגשמת החלטות האו"ם.

● יימשך האמברגו האמריקאי על פאנטומים, בליווי "הדלפות" של שירותי הביון האמריקאיים על ייצור מטוסי-קרב, טילי-התקפה וראשי-נפץ גרעיניים בישראל.

גולדה התחילה במלחמת הבחירות

אם כן, תיערך בחודשים הקרובים התמודדות-יצונית מיוחדת במינה, כשמצד אחד עומדת ממשלת גולדה, ובצד השני ממשלת ניכסון, במאבק גלוי.

דבר אחד כבר הושג: גולדה מאיר פתחה במלחמת-הבחירות על הנשיאות בארצות-הברית, ארבעה חודשים לפני המועד המקובל שם.

לעומת זאת יהיה כל מועמד דימוקרטי תלוי בקולות היהודיים, וכל המועמדים האפשריים כבר הצהירו הצטרות קיצונית ברוח הקו של גולדה. אם ייבחר נשיא דימוקרטי, הוא יישאר תלוי במשך ארבע השנים הבאות בקולות היהודיים, כדי להיבחר. לכן סבורה גולדה שיש לגייס את כל הכוח היהודי בארצות-הברית כדי למנוע את בחירתו מחדש של ניכסון.

ויתורים מצריים חשאיים

השיקול השני הוא מידי, והוא נוגע לעתיד הקרוב ביותר.

הגולדה השתכנעה כי ניכסון ינצל את החודשים הקרובים כדי לכפות הסדר במיזרח התיכון.

ניכסון מקווה שהצלחה בולטת בהשגת הסדר כלשהו במיזרח התיכון תשפר במידה ניכרת את סיכוייו בבחירות. אין הוא חושש לאבד קולות יהודיים, מכיוון שממילא זכה רק בקולות יהודיים מעטים בפעם שעברה.

לנסיגו של ניכסון לכפות הסדר מידי, לפחות חלקי, יש גם סיבות החורגות משיי קולים מסלתיים, והם:

● האמריקאים משוכנעים שאם לא יושג הסדר, יואלץ הנשיא ארי סאדאת — בעק כוחו — לחדש את המלחמה בשנה הבאה.

● הם מאמינים שבמיקרה זה תתמוך ברית-המועצות במצריים, ותייכן תסוכות בינלאומית. הסובייטים עשויים לראות במצב כזה הזדמנות להחזיר לעצמם את ההשפעה שאיבדו לאחרונה בעולם הערבי. על כל פנים, אפילו אין ברית-המועצות ששה להרפתקה, לא תוכל להרשות לעצמה לנטוש את הערבים, אם אלה יסתכנו במלחמה.

● מכיוון שאדיסאדאת אינו רוצה בשום פנים בחידוש המלחמה, הוא העביר בחשאי בשריחהוץ האמריקאי ויתורים מרחיקי-לכת, ברוח ההצעות האמריקאיות להסדר החלקי.

● משום כך סבור ויליאם רוג'רס שיש עכשיו שילוב-אינטרסים אמריקאי-סובייטי מצרי להשגת הסדר, והמיכשול היחידי הוא ממשלת ישראל.

זהו הרקע לתקיפות האמריקאית המחודשת, המתבטאת בהודעות פומביות, ויוזמה דיפלומטית, אמברגו על פאנטומים ועיכוב כספים.

גולדה מאיר מתנגדת באופן קיצוני להסדר החלקי ברוח ההצעה האמריקאית. היא משוכנעת שהויתור הקטן ביותר על העמדה הנוקשה שלה יגרור אחריו בהכרח ויתור כולל, וקבלת תוכנית רוג'רס לשלום על פי גבולות ה-4 בינוי. עם שינויים בלתי-מהותיים, משום כך החליטה גולדה: להכריז בפעם הראשונה מדחמה גלווייה על ממשלת ארצות-הברית.

ייתכן מאוד שהחלטה זו הושפעה גם על-ידי עידוד שקיבלה מן המועמדים הדימוקי רטיים לנשיאות, המבקשים לנצל את ישראל למטרם.

מירושלים יצאו הוראות תקיפות, שישמיעו על כל המערך של ממשלת ישראל בחודשים הקרובים, ושיביאו לעימות חסרת-תקדים בינה ובין וושינגטון.

בין השאר:

● התיקון נתקבל אחרי שפרנקלין רוזבלט נבחר ארבע פעמים רצופות, ונפטר אחרי שלושים-עשרה שנים בבית הלבן.

רחוקות הוא מרחיב על כך את הדיבור. כמו, למשל, בשעת התקרית במיצר באבן אל-מנדב, כאשר עיתוני ערב הטיפו לו מוסר על שהוא מוכר נפט לישראל.

השיב א השאח המוסלמי: לא רק

לא ניתנו שום הוראות. הוא לא הוזמן. כי השאח הפרסי, שנפגש השבוע עם נשיא מצריים אנוואר אל-סאדאת (ראה במרחב), אינו שש לגלות בפומבי את יחסיו המצויינים עם ישראל. רק לעיתים

שהשתרעה מהודו ועד כוש. לכל אחד מן המומנים רמי-המעלה, נציגי הממלכות והקהילות, ניתנו הוראות מפורטות אילו מדים ללבוש, איך להתנהג ומה לעשות. רק לנציגה של מדינת ישראל